

Sygn. akt II AKa 240/20

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2020 r.

4 Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

5 Przewodniczący: SSA Stanisław Kucharczyk

6 Sędziowie: SA Andrzej Wiśniewski

7 SO del. do SA Maciej Strączyński (spr.)

8 Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

9 przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim Arkadiusza Roćko

10 po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2020 r. sprawy

11 K. K.

12 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

13 od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

14 z dnia 29 czerwca 2020 r. sygn. akt II K 35/20

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Ł. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 197,25 (sto dziewięćdziesiąt siedem dwadzieścia pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu do Sądu Apelacyjnego,

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

SSO del. Maciej Strączyński SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Wiśniewski

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 240/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA				
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji				
Wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 czerwca 2020 r. sygn. II K 35/20.				
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację				
# obrońca skazanego				
0.11.3. Granice zaskarżenia				
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia				
# na korzyść	# w części	#	co do kary	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty				
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji				

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
0.11.4. Wnioski					
#	zmiana				
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Skazany	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		K. K.	Aktualna opinia o skazanym z zakładu karnego.	opinia	139-141

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Opinia	Art. 424 § 1 pkt 1 kpk nie przewiduje wskazywania powodów uznania dowodu.	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	Rażąca niewspółmierność kary łącznej w wymiarze 7 lat pozbawienia wolności wynikająca z nieuwzględnienia w należyтым stopniu wszystkich okoliczności przemawiających	# niezasadny	

	na korzyść K. K., a w szczególności pozytywnej prognozy kryminologicznej dotyczącej skazanego, wyrażanego żalu oraz skruchy z powodu popelnionych przestępstw oraz wzorowego funkcjonowania skazanego na terenie zakładu karnego, co sprawia, że kara ta jest zbyt surowa.		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Przeanalizowanie powyższego zarzutu (zaskarżona jest wyłącznie wysokość kary pozbawienia wolności) wymaga przypomnienia, że wyrokiem łącznym dotyczącym kary pozbawienia wolności objęte były następujące kary:			

1) 10 miesięcy
pozbawienia
wolności
(zarządzona) za
3 oszustwa
popelnione w
sierpniu 2015 r.
(wyrok z 19
kwietnia 2017 r.,
VII K 25/17
SR w Gorzowie
Wlkp.),

2) łączna 8
miesiący
pozbawienia
wolności
(zarządzona), na
co złożyły się
kary:

a) 6 miesięcy
pozbawienia
wolności za
oszustwo
popelnione w
czerwcu 2016 r.,

b) 6 miesięcy
pozbawienia
wolności za
oszustwo
popelnione
wiosną 2014 r.;

3) 8 miesięcy
pozbawienia
wolności
(warunkowo
zawieszona,
niezarządzona)
za oszustwo
popelnione
jesienią 2010 r.
(wyrok z 19
kwietnia 2018
r., II K 554/17
SR w Strzelcach
Kraj.),

4) łączna, 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności (wyrok łączny z 15 stycznia 2020 r., II K 712/19 SR Słubice), na co złożyły się kary:

a) 1 roku pozbawienia wolności za oszustwo popełnione jesienią 2016 r.,

b) 10 miesięcy pozbawienia wolności za oszustwo popełnione w marcu 2019 r.

5) łączna, 4 lat pozbawienia wolności (wyrok z 24 lutego 2020 r., II K 57/19 SR w Gorzowie Wlkp.), na co złożyły się kary:

a) 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za 7 oszustw popełnionych w latach 2009-2011,

b) 6 miesięcy pozbawienia wolności za oszustwo popełnione wiosną 2013 r.,

c) 2 lat pozbawienia

wolności za
oszustwo
popelnione w
styczniu/lutym
2017 r.,

d) 2 lat
i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności za 45
oszustw
popelnionych w
latach
2015-2019,

e) 6 miesięcy
pozbawienia
wolności za
użycie
fałszywego
dokumentu
popelnione w
listopadzie 2017
r.;

6) 6 miesięcy
pozbawienia
wolności za
dwa fałszerstwa
dokumentów
popelnione w
listopadzie 2018
r.

Łączeniu
podlegają zatem
kary za 65
przestępstw (62
oszustwa i 3
fałszerstwa
dokumentów lub
ich użycie)
popelnionych na
przeźreni 10
lat (2009-2019),
przy czym suma
kar
jednostkowych
wynosi 11 lat i
6 miesięcy (z
uwzględnieniem

faktu, że jedna z kar, z wyroku z pkt. 3, pozostaje warunkowo zawieszona i zgodnie z art. 89 § 1b kk według stanu prawnego obowiązującego w chwili wydawania wyroku przez Sąd Okręgowy, korzystnego dla skazanego, liczy się ją „w połowie”). Natomiast dokonane wcześniej trzy połączenia kar z tej grupy obniżyły sumę kar do 8 lat i 1 miesiąca.

K. K. został, co wynika z karty karnej, siedem razy skazany w okresie, gdy popełniał te przestępstwa: trzy razy w roku 2017, trzy razy w roku 2018 i jeszcze raz w lutym 2019 r. Ostatnie przestępstwa będące przedmiotem orzekania popełnił w marcu 2019 r. (co zresztą według przepisów obowiązujących obecnie

uniemożliwiłoby
orzeczenie kary
łącznie za te
czyny, za które
je orzeczono, ale
zastosowanie ma
do skazanego
art. 4 § 1 kk).

Trudno w tej
sytuacji
podzielić pogląd
skarżącego, że co
do K. K. istnieje
pozytywna
prognoza
kryminologiczna.
Jeżeli skazany
przez 10 lat
stale dokonywał
oszustw, to
niewątpliwie dał
dowód, że jest
to wybrany przez
niego sposób
utrzymywania
się. W trakcie,
gdy czynów
tych dokonywał,
wydano co do
niego siedem
wyroków
skazujących i
nie skłoniły
one skazanego
do zaprzestania
popelniania
przestępstw,
ostatniego
oszustwa
dokonał po
zapadnięciu już
siedmiu
wyroków
skazujących za
wcześniejsze
czyny, a kilka
miesiący później
doprowadzono

go do zakładu
karnego.

Wyrażany przez
skazanego żal i
skrucha budzą
zatem
zasadnicze
wątpliwości co
do szczerości.

Był on
wielokrotnie
skazywany,
orzekano wobec
niego kary z
warunkowym
zawieszeniem,
sądy dawały
wiarę, że zmieni
on swój sposób
życia, a skazany
mimo to nadal
popelniał
oszustwa. Być
może obecnie
skazany,
deklarujący
krytyczny
stosunek do
popelnionych
przestępstw,
żałuje tych
czynów już
szczerze, ale
to dlatego, że
spotkały go
odpowiednie
konsekwencje
ich popelnienia.
Skazany ma
bardzo liczne
zobowiązania z
racji
popelnionych
przestępstw i
oświadcza
administracji
zakładu
karnego, że
je spłaca: nie

wykazał jednak tego i wiarygodności jego oświadczeń sprawdzić się nie da, a skazany nie należy do osób wiarygodnych z uwagi na jego przeszłość.

Zachowanie skazanego w zakładzie karnym, do którego dobrowolnie się nie stawił (został doprowadzony) jest prawidłowe, ma on istotnie pozytywną opinię i we właściwy sposób układa stosunki ze służbą więzienną i współosadzonymi, uczestniczy w resocjalizacji.

Nie jest to jednak okoliczność, która w jego przypadku przesądza o pozytywnej prognozie, gdyż nie dowodzi zmiany sposobu myślenia skazanego.

Wielokrotni sprawcy oszustw, nazywani zawodowymi oszustami (a do tej kategorii, z uwagi na wielość

popelnionych czynów, skazanego trzeba zaliczyć) zawsze mają umiejętność bezkonfliktowego funkcjonowania w środowisku i robienia dobrego wrażenia, bo gdyby tych umiejętności nie posiadali, nie byłiby w stanie nikogo oszukać. Nie są nacechowani agresją czy wulgarnością i dlatego z reguły potrafią dobrze funkcjonować w zakładach karnych, co nie daje od razu podstaw do wyciągnięcia wniosku, że po odbyciu kary swoje naganne wcześniej zachowanie radykalnie zmieniają. Do takich wniosków będzie można dojść dopiero po odpowiednio długim okresie resocjalizacji.

Sąd Okręgowy orzekł karę pozbawienia wolności w granicach od 4 lat do 8 lat i 1 miesiąca,

z uwagi na orzeczone już kary łączne, ale nie można tracić z pola widzenia faktu, że suma kar jednostkowych (w tym za ciągi przestępstw) wynosiła 11 lat i 6 miesięcy. Dokonane wcześniej połączenia kar skróciły skazanemu okres pobytu w zakładzie karnym o 3 lata i 5 miesięcy. Tymczasem instytucja wyroku łącznego powinna działać w ten sposób, by na wysokość ostatecznej kary łącznej wcale nie wpływała okoliczność, że wcześniej co do skazanego wyroki łączne już zapadały. Nie wolno bowiem nagradzać sprawców wielokrotnych za to, że regularnie składają nowy wniosek o wydanie wyroku łącznego po każdym kolejnym wyroku skazującym, ani też karać ich za to, że

ze złożeniem
takiego wniosku
poczekają na
zapadnięcie
wszystkich
wyroków, nie
chcąc
powodować
dodatkowych
postępowań.
Sprawca
wielokrotny
powinien
otrzymać tę
samą karę łączną
bez względu
na to, czy
zapada ona po
jednym tylko
przeprowadzeniu
postępowania o
wydanie wyroku
łącznego, czy też
postępowanie to
poprzedziło
zapadnięcie
kilku innych
wyroków
łącznych, które
finalnie utraciły
moc.
Wydawanie
wielu wyroków
łącznych nie
jest bowiem
okolicznością,
którą kodeks
karny
przewidział jako
przesłankę
obniżającą
ostateczną
wysokość kary
łącznej.
Wymierzona
przez Sąd
Okręgowy kara
łączna 7 lat
pozbawienia

wolności jawi się jako ukształtowana prawidłowo. Uwzględnia zarówno podobieństwo czynów, jak i długi czas ich popełniania. Celem kary łącznej nie jest nagradzanie sprawcy za to, że popełnił wiele przestępstw, ale sprowadzenie wielu kar do jednej, odpowiadającej całości przestępczych działań skazanego. Orzeczenie żądanej kary 4 lat pozbawienia wolności oznaczałoby, że skazanemu w ramach łączenia „darowano” by niemal 2/3 orzeczonych wobec niego kar jednostkowych. Na takie dobrodziejstwo K. K. po prostu nie zasługuje.

Wniosek

O orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji, czyli 4

niezasadny

lat pozbawienia wolności.	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Uwzględnienie wniosku o orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji, standardowo składanego przez oskarżonych i obrońców zasadniczo w każdej sprawie o wydanie wyroku łącznego, sprawiłoby, że kara łączna byłaby rażąco i niewspółmiernie łagodna i nie odpowiadałaby w żadnym stopniu karom jednostkowym, które się na nią składają. Natomiast kara łączna 7 lat pozbawienia wolności w pełni odpowiada zasadom łączenia kar i wymierzania kary łącznej.	

OKOLICZNOŚCI

4.
**PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

Nie było.

ZSTRZYGNIĘCIE

5.
**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

0.11.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

**0.1Całość
wyroku.**

Zwięźle o
powodach
utrzymania w
mocy

Wobec
stwierdzenie
niezasadności
zarzutu rażącej
niewspółmierności
kary, inne
orzeczenie niż
utrzymanie
wyroku w mocy
nie było
możliwe.

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.1Nie miała miejsca.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Nie miało miejsca.		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Nie miało miejsca.		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Orzeczenie o kosztach obrony znajduje oparcie w § 17 ust. 5 oraz § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa	

	kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.	
III	Art. 624 § 1 kpk przewiduje zwolnienie od kosztów sądowych skazanego, dla którego uiszczenie kosztów byłoby zbyt uciążliwe, a skazany ma przed sobą wiele lat odbywania kary i znaczne należności, w tym alimentacyjne.	
7. PODPIS		
SSO Maciej Strączyński SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Wiśniewski		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Orzeczenie o karze

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w części	#	co do kary
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
0.11.4. Wnioski			
# zmiana			